

NAŚLEDNIK (1) *sb m*

a pochylone; tekst nie oznacza é.

pl G następnik(o)w. ◊ [A następnik(o)w.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Ten, kto dziedziczy, następca [czyj]: także przyięgał według zwykłych Ceremoniy ze wzytką Wołoską ziemią być zázwdy w wierze y w poľufzeństwie Krolá Polkiego Kázimierzá y iego następnikow Krolow Polkich *StryjKron* 662; [Christuśa [!] Páná Rzymiánie Pogáni [...] Ołem nazywáli [...] / á Apoštołow i ich następnikow nie Chrześciány od Christuśa [!]/ Ale Afinarios ab Afino nazywáli. *StryjKron* A6v].

Synonimy: namiastek, namiestnik, następca.

Cf [NAŚLADOWACZ], NAŚLADOWCA, NAŚLADOWNIK

TK